The Byelorussian Times

ЧАС

Двумоўны беларускі часапіс у З.Ш.А.

No.36, Vol.7, USPS 345–170 **March 1982** **9-06 Parsons Blvd., Flushing, N.Y. 11357** **Price $1.35**

On the 64-th Anniversary of Proclamation of the Byelorussian National Republic

On March 25, 1982, the 64-th anniversary of the proclamation of the Byelorussian National Republic in 1918 and the re-establishment of Byelorussian independence, many U.S. Congressmen rose in the House of Representatives to speak on behalf of the Byelorussian nation and to commemorate the anniversary. Among them was Congressman Mario Biaggi from New York who for many years has been a good friend of the Byelorussian community in the New York metropolitan area. This year he was instrumental in inviting Bishop Iziaslav of the Byelorussian Autocephalic Orthodox Church to Washington to read an invocation and a prayer for both the Byelorussian and American peoples at the Congressional session of March 25, 1982. While the text of the prayer is printed elsewhere in this issue of the *Byelorussian Times*, most of the congressional speeches were still unavailable at press time. Therefore, the *Byelorussian Times* includes only a very eloquent speech by Congressman J. Derwinski of Chicago, delivered in the chamber of the House of Representatives on March 25, 1982:

SIXTY-FOURTH ANNIVERSARY OF BYELORUSSIAN INDEPENDENCE

HON. EDWARD J. DERWINSKI

OF ILLINOIS

IN THE HOUSE OF REPRESENTATIVES

Thursday, March 25, 1982

"...Throughout their history, the Byelorussian people have transmitted from generation to generation their national identity through their cultural achievements, language, and rich heritage. The knowledge of what it is to be free and the determination for this renewed freedom continues to inspire these valiant people in their dreams of re-establishing their homeland as an independent nation.

"It is a real tragedy that the Byelorussian people, whose heritage is so rich in the tradition of democracy, live under the oppressive rule of the Soviet Government. It is also unfortunate that these people are not more intensely served by the Voice of America, Radio Free Europe, and Radio Liberty broadcasts. **The Byelorussians are not allowed to learn of the nature of Soviet expansionism throughout the world and the vitality of their respective cultural heritages in the United States because for years the Byelorussians in the Soviet Union have not had any VOA broadcasts in their own language.**

"I have introduced a resolution calling for the extension and improvement of the quality and quantity of programs in foreign languages of the VOA, Radio Liberty, and Radio Free Europe, which will increase their impact and effectiveness. Our broadcasts to the Soviet bloc are the principal communication link between the United States and the more than 330 million people within the area, and these radios are our most important nonlethal weapons in confrontation with the Soviet Government.

"As we commemorate this anniversary of Bielarus independence, we highlight this day as a symbol of the national aspirations of the Byelorussian people for their sovereignty and self-determination. We also commend and acknowledge the courage of the Byelorussian people. This anniversary serves as a reminder that the spirit of freedom continues to burn in the hearts of the Byelorussian people despite Communist oppression. I trust that we can reassure those brave people whose human rights and cultural heritage are held captive, that they will continue to receive our encouragement for their ultimate goal of self-determination."

Afghanistan Day Proclaimed

On March 10, 1982, leaders of Congress, administration officials, representatives from many free nations of the world and nationality leaders of nations subjugated by Communism joined President Ronald Reagan in the White House for a special ceremony at which the President sig ned a joint congressional resolution designating March 21, 1982, as "Afghanistan Day" in the United States.

The publisher of the *Byelorussian Times*, Dr. R. Horoshko, was invited to the ceremony attended by about two hundred other nationality leaders and publishers of ethnic newspapers. In addition, participants included: Senators Clairborne Pell and Arlen Specter; Representatives William Broomfield, James Courter, Elliot Levitas, Thomas Petri, Joel Pritchard and Donald Ritter; foreign parliamentarians Dr. Egon Klepsch (West Germany), Carlo Ripa di Meana (Italy), Nicholas Lord Bethell (England), Gerard Israel (Algeria), Ludwig Steiner (Austria)· Mrs. Hiroko Hayashi (Japan), Masao Endo (Japan), Moses Keino (Kenya), Peter Mungai (Kenya), Harley Mitchell (Panama), Arnulfo Escalono (Panama), Cesar Perreira (Panama), Charoen Pongpanich (Thailand) and Bandit Workanbancha (Thailand).

The ceremony was opened at 11:30 AM by William Clark and opening remarks were made by Secretary William Rogers who heads the U.S. National Afghanistan Day Committee. Following brief remarks by Vice-President George Bush, a statement was read by Dr. Egon Klepsch, Vice-President of the European Parliament which is responsible for the world-wide effort designating March 21 as "Afghanistan Day". Finally, at about noon, President Reagan delivered a short speech and signed the proclamation. All speakers in various ways condemned the Soviet Union for the present plight of the Afghan Nation and spoke about problems of dealing with more than three million refugees from Afghanistan. All praised the Afghan people for their valiant struggle against the Russian invasion of their country. President Reagan said: "The source of aggression in Afghanistan is Moscow and the world will not forget the brave Afghan people as it has not forgotten the peoples of the Captive Nations."

FOREIGN POLICY BRIEFING AT THE U.S. DEPARTMENT OF STATE

Following the signing of the "Afghanistan Day" proclamation by President Reagan the State Department hosted a foreign policy briefing by senior U.S. policy officials for the invited guests.

At 2:30 PM on March 10, 1982, Ambassador Gerald Helman welcomed the guests to the State Department and deferred the briefing to specialists in:

(1) **East-West Relations**, Ambassador Walter Stoessel, Deputy Secretary of State;

(2) **U.S. Policy in Eastern Europe**, John D. Scanlan, Deputy Assistant Secretary, Bureau of European Affairs;

(3) **U.S. Policy in South Asia**, Peter Constable, Acting Assistant Secretary for Near Eastern and South Asian Affairs;

(4) **U.S. Policy in East Asia**, Ambassador John H. Holdridge, Assistant Secretary for East Asian & Pacific Affairs.

Ambassador Stoessel noted some of the principal U.S. foreign policy goals which include: (1) world peace, (2) prevention of the export of revolutions, (3) better relations with allies in Europe and elsewhere, and other items. He also stated the importance of U.S. relations with the USSR which now have become more difficult in view of the Soviet involvement in Lybia, Afghanistan, Cuba, Poland and elsewhere. However, according to Ambassador Stoessel, the "U.S. does not seek a confrontation with the USSR".

Assistant Secretary Scanlan repeatedly emphasized that the U.S. attempts to conduct its foreign policy in a "responsible manner" even though the Soviets, according to Scanlan, "do not act responsibly". He further noted that "restraint and reciprocity and not open-ended confrontation with the USSR" are key U.S. policy elements and that the U.S. wants a "stable and constructive" relationship with the USSR and that this is the "only responsible approach". As for Moscow, Scanlan can only "hope for a serious approach by the Soviets."

A number of questions were asked by the guests, but the one which apparently created the most interest if judged by a spontaneous murmur heard throughout the auditorium was one by Dr. R. Horoshko of *The Byelorussian Times*: "Responsible policy and responsible behavior sound very well, but the reality is that Moscow has never paid any attention to it and probably never will. There is a view among many that the only thing that matters in the end and the only way nuclear war can be prevented is by dismemberment of the USSR before World War III arrives and that the U.S. must play a vital role in such dismemberment of the Soviet Union (for its own safety). So, what is the State Department's view concerning dismemberment of the Soviet Union?" A few other similar but less direct questions followed and the response to these was, that dismemberment of the USSR means war and, perhaps more significantly, the participants were lead to believe that this is all that can be said in public.

With respect to the present situation in Poland it was said that the U.S. will not interfere in Poland's internal affairs. On Afghanistan, the State Department sees no favorable solution to the problems facing Moscow in its continued occupation of Afghanistan. The use of Soviet chemical and biological weapons was also discussed, but in general nothing new was said.

The question of freedom for Byelorussia leads to the "forbidden zone" in the State Department, namely the publicly proclaimed policy of non-interference in the internal affairs of the USSR. Whatever covert policy there might be in this connection, if any, it is not known. In any case, the exchange of opinions between the State Department and the nationality leaders should be viewed as useful, and it may be that the State Department learned more from its guests than the guests learned from the State Department.

ПЯТАЯ СУСТРЭЧА БЕЛАРУСАЎ АЎСТРАЛІІ

Выканаўчы Камітэт Фэдэральнай Рады Беларускіх Арганізацыяў у Аўстраліі падае да ведама ўсіх Беларусаў на эміграцыі, што Пятая Сустрэча Беларусаў Аўстраліі адбудзецца ў Сыднэі ад 29-XII-1982 году да 2-I-1983 году.

Дакладныя інфармацыі й праграма Сустрэчы будуць паданыя пазьней.

Выканаўчы Камітэт
Фэдэральнай Рады Беларускіх Арганізацыяў
у Аўстраліі

CHURCH LITIGATION

By Valentine Horoshko

During the course of litigation in the Byelorussian Autocephalic Orthodox Church (BAOC) a theory has been advanced by Archbishop Mikalay and his adherents that a clergyman may not litigate in civil courts. According to this view litigation by clergy violates canon law and any clergyman who seeks redress of a grievance in a civil court loses his clerical status. This theory has been directed primarily against Bishop Iziaslav (John Brucky) for having commenced civil action against Rev. Alexander Janowski.

Unfortunately, the above-described view is not supported by precedent or reality. It is not the intention of the author to delve into the interpretation of canons – certain rules which were adopted principally at seven ecumenical councils from the fourth to the eight centuries – a matter better reserved to doctors of theology of which there are all too few in the BAOC and apparently none in Archbishop Mikalay's camp. Certainly, mere bland and unsupported statements that certain conduct violates the canons is of little probative value. The supporters of this view have cited no precedent or authorities other than simplistic readings of church canons promulgated over a millenium ago in a different milieu where the clergy's decisions could be enforced directly by civil authorities. For some time, however, ecclesiastical decisions have had no authoritative effect especially in western democracies such as the United States where only civil courts possess coercive authority.

Consequently, it may be enlightening to consider how other churches which subscribe to the canons, rules and regulations of the Holy Ecumenical Apostolic Orthodox Church (Eastern Orthodox Church) view the canonical questions of litigation by its clergy. It may be noted that certain critics consider the BAOC "uncanonical" – a term which has been loosely utilized by various groups with apparently no knowledge what is "canonical" or "uncanonical". Nevertheless, for purposes of this discussion references will be made to the so-called "canonical" churches.

There is no question that the Serbian Orthodox Church is a canonical Orthodox church. It has its own Patriarch and is recognized by the Patriarch of Constantinople. However, the Serbian Orthodox Church has been involved in considerable litigation. In fact, the Serbian litigation has transcended national frontiers and involved the highest ecclesiastical authorities. For example, Bishop Dionisije Milivojevich filed suit in the Circuit Court of Lake County, Illinois on July 26, 1963 seeking to enjoin an adverse Serbian group from interfering with the assets of certain religious corporations under the control of Dionisije and his supporters. On the other hand, a number of illustrious clergy filed a civil suit against Dionisije: Bishops Firmilian Ocokoljich and Gregory Udicki as well as the Serbian Eastern Orthodox Diocese for the United States and Canada.

In the Serbian litigation which spanned some twenty years, the Holy Assembly of Bishops of the Serbian Patriarch (analogous to the Council of Bishops in the BAOC) deposed Bishop Dionisije as Bishop of the Serbian Diocese for the United States and Canada. Dionisije did not submit to the Assembly's decision, so the newly appointed bishops commenced action in a civil court in Illinois to enforce the Holy Assembly's decision. So bishops of an esteemed canonical Eastern Orthodox Church were suing bishops in a civil court. There were no contentions that civil suits by the clergy were breaches of canons as Archbishop Mikalay's supporters profess. In fact, the Catholic Bishop of Chicago filed a brief as **amicus curiae** for one of the Serbian bishops. Simply put, the highest ecclesiastical authority in the Serbian Church rendered its decision that a certain bishop had been deposed but that determination required a civil court's coercive authority for implementation.

Secondly, consider the Russian Orthodox Church which is subject to the Moscow Patriarch. It is a recognized "canonical" church although some may dislike its political relationship with its Government. In the well-known case of **Kedroff v. St. Nicholas Cathedral**, 344 U.S. 94 (1952), a property dispute between the Moscow Patriarch and the Metropolia, the principal litigants were the clergy. Yet, again, no one contended that clergymen cannot sue in a civil court. Furtheremore, in the case involving the **St. Michael and Archangel Russian Orthodox Greek Catholic Church** (259 A. 2d. 862 (1969)), a Pennsylvania dispute similar to the one in **Kedroff,** the principal litigants were the clergy.

More recently in the case of the **Russian Church of Our Lady of Kazan v. Dunkel,** 33 N.Y. 2d. 456 (1974), the lawsuit involved:

(1) The Russian Orthodox Greek Catholic Church of America (Metropolia);

(2) Synod of Bishops of the Russian Orthodox Church Outside of Russia (Russian Church in Exile); and

(3) The Orthodox Church in America (Successor to the Metropolia).

In that action the principal expert witness for the Russian Church in Exile was Father Grabbe, a well-known and respected authority on the Eastern Orthodox Church. Again, there were no claims that civil lawsuits were contrary to the canons.

Closer to home in the BAOC, in 1968 there was a civil action in Brooklyn, New York, involving Archbishop Vasili and Rev. George Obremski. The Archbishop was prevented from entry to the Cathedral by Rev. Obremski's supporters – a situation analogous to the pending lawsuit between Rev. John Brucky and Rev. Alexander Janowski in New Jersey.. Strangely, many of the most vocal disseminators of the theory that a clergyman cannot be involved in a civil lawsuit, were the most vehement supporters of Archbishop Vasil's lawsuit against Obremski and his supporters in 1968. In fact, it is even more strange and perplexing that Archbishop Mikalay was the principal witness in behalf of Archbishop Vasili in a civil court, and there is no record that Archbishop Mikalay considered a cleric's involvement in a lawsuit as anticanonical. Surely the canons which were promulgated more than one thousand years ago have not changed in the brief interval of time since 1968.

Upon judicious reflection the assertions propounded by Archbishop Mikalay and his supporters that civil suits by clerics violate the canons are without basis. Canons cannot be simply read and given a glib interpretation of their meaning. On the contrary, doctors of theology who have devoted their lives to the study of canons cannot agree upon their interpretation which requires consideration of learned treatises as well as knowledge of Greek and other languages. It is difficult to conceive of a theological authority in Archbishop Mikalay's faction who would even meet part of these criteria. Certainly, the clergy of some of the most illustrious of "canonical" Eastern Orthodox Churches have been involved in civil law suits for which they received praise not approbation.

* * *

The author, a New York City attorney, is counsel to the Consistory of the BAOC and represented St. Cyril's of Turov Cathedral, New York, in its successful lawsuit against a faction of dissidents.

Рэдакцыйная Калегія газэты „БЕЛАРУСКІ ЧАС"
шчыра вітае ўсё Духавенства БАПЦ,
ўсіх сваіх чытачоў, усіх беларусаў у чужых краінах съвету
прабываючых, ды ўвесь Беларускі Народ на Бацькаўшчыне,
зъ ВЯЛІКАДНЕМ ХРЫСТОВАГА ЎВАСКРАСЕНЬНЯ.
ХРЫСТОС УВАСКРОС!

BULAK-BALACHOVIC AND HIS STAMPS

By William Lesh

The story of Stanislav Nikadzimavič Bulak-Balachovič, a Major General in the service of the Byelorussian National Republic, under whose command a number of Byelorussian postage stamps were issued, begins in August 1914, when he had volunteered for service in the Russian Czarist Army. Bulak-Balachovič had distinguished himself for bravery in the Baltic region and by March 3, 1918 (the Treaty of Brest-Litovsk), had risen to a captain.

After the Treaty was signed, Bulak-Balachovič secured permission from the Soviets to form a regiment near Luga which was organized in April, 1918. In October, 1918, with the help of Captain Neff and his Northern Corps, he retired to Pskov with more than 1,000 men.

When the German front collapsed in the north, the now Colonel Bulak-Balachovič, served under General Alexander Pavlovich Rodzianko, a Russian calvary officer, who fought on the Estonian front from February, 1919. Near the end of February B.-Balachovič raided Gdov and held it for several days. Rodzianko and his troops were forced to retreat from Pskov in May. The Estonians freed Pskov on May 30, 1919, and Bulak-Balachovič was installed as a military commander of the area.

On June 15, 1919, General Nicholas N. Yudenich was given command of the Russian forces formerly fighting with the Estonian Army. On August 23 Bulak-Balachovič was removed as commander of the Pskov region and on August 27 the Soviets occupied Pskov. On September 28 Yudenich's North-West Army began its assault on Petrograd and on October first Bulak-Balachovič cut the Soviet lines at Bulata. On October 12 Yamburg was in the 'White' hands and Pskov was recaptured on the fifteenth. But, at this time, Bulak-Balachovič was no longer with the army – evidently bad blood existed between him and Yudenich. By late Novenber the North-Western Front had collapsed.

About six weeks later, the story goes, Bulak-Baluchovič had kidnapped Yudenich and was holding him for ransom, but Yudenich was saved by the Estonians to whom he owed money.

After this episode, Bulak-Balachovič lived in Reval, Estonia, and there he entered into the service of the Byelorussian National Republic as a Major General. In late December Bulak-Balachovič had over 1,000 men on the Ostrov Front with others on the Pskov Front. In addition, Count Pahlen, commander of the First Division of the Russian North-West Army, promised to join Bulak-Balachovič when funds became available. Around February, 1920, Bulak-Balachovič's forces were centered around the towns of Aluksne and Gulbene in Latvia.

Also at about this time in 1920, there were issued a very handsome series of stamps of the Army Corps of the Byelorussian National Republic under Major General Bulak-Balachovič. A complete set consisted of 5 values: 5, 10, 15, 50 Kop. and 1 (Ost) Ruble. (1 Ost Ruble = 2 Mk.).

A Byelorussian military and diplomatic mission existed at that time in Latvia and Estonia as evidenced by the following document which appeared in the Baltic philatelic publication "Der Baltische Philatelist", p.13–14, in April, 1920:

(continued on page 6)

The Byelorussian Times
ЧАС
Двумоўны беларускі часапіс у З.Ш.А.
USPS 345–170
9–06 Parsons Blvd.
Flushing, N.Y. 11357
U.S.A.
A Byelorussian Newspaper
Published bimonthly in January, March, May, July, September and November.
Dr. Roger Horoshko, Publisher
Annual Subscription
$8 in U.S. currency
$10 Canadian, £6 English
Postmaster:
Send address changes to the
BYELORUSSIAN TIMES
Box 141, Whitestone, N.Y. 11357
Second Class Postage Paid at Flushing, N.Y. 11355
„ЧАС"
Двумоўная
беларуская газэта
Выходзіць 6 разоў на год у студзені, сакавіку, травені, ліпені, верасьні й лістападзе.
Др. Р. Гарошка, Выдавец
Гадавая Падпіска
8 амэрыканскіх даляраў
10 канадыйскіх даляраў
6 ангельскіх фунтаў

Anti-Byelorussian clique remains in control at VA

On March 23, 1982, James Conkling resigned as director of the Voice of America (VA). Three days earlier Philip Nikolaidis, assistant director of the VA, tendered his resignation. Both resigned in face of strong opposition from the entrenched bureaucracy to their efforts to strenghten the propoganda elements of the VA broadcasts which is also the desire of President Reagan. The opposition consisting mainly of tenured civil servants who cannot be fired, charged that the "norms of journalistic ethic" would be violated by an increased propoganda effort.

This is but one example of civil servants having greater power than the President or Congress in deciding U.S. policy. Indeed, Mr. Conkling has found what every junior Congressman quickly learns that it is difficult to fight the entrenched bureaucracy.

It is this entrenched bureaucracy which permeates the VA, the State Department and other U.S. Government agencies that devoutly adheres to the unwritten commandment of "non-interference in the internal affairs of the USSR."

The initiation of Byelorussian-language programs by the VA would be construed by many as "interference in the internal affairs of the USSR", irrespective of the content of the programing, because it would, once again, indicate that the U.S. opposes Byelorussia's incorporation into the Soviet Union. For this reason Byelorussian-language programs are forbidden at the VA and will probably continue to be forbidden as long as the present anti-Byelorussian clique remains in control of the VA.

АРХІПАСТЫРСКАЕ ВЯЛІКОДНАЕ ПАСЛАНЬНЕ
Сьвячэннага Сабору Япіскапаў
Беларускае Аўтакефальнае Праваслаўнае Царквы

„Я ёсьць уваскрасеньне й жыцьцё; хто веруе ў Мяне хоць і памрэ, жыць будзе". (Ін. XI,25)

ХРЫСТОС УВАСКРОС

Любыя й Дарагія Браты й Сёстры!

Ізноў мы дачакаліся Сьветлага Хрыстовага Ўваскрасеньня, калі неба й зямля радуюцца й весяляцца. Ангелы й людзі натхнёна пяюць, славячы Ўваскросшага Госпада. Пасьля нявымоўнае пакуты Яго на Крыжы, прыйшоў гэты Вялікі Дзень – Хрыстос Уваскрос! Уваскрос згодна слоў прарокаў і як гаварыў Сам, ды як апавясьціў Ангел Жонам Міраносіцам „Ня бойцеся! Я ведаю, што шукаеце Ісуса, Яго няма тут. Ён Уваскрос! Як і сказаў. Хадзеце паглядзеце месца, дзе ляжаў Госпад." (Мц. 28,6)

ХРЫСТОС УВАСКРОС! Пасьля цярпеньняў, зьдзекаў, цемры й сьмерці, прыйшоў дзень Трыўмфу, Сьвятла, Славы, бо Божую Праўду ня можна пахаваць у гробу, бо Яна несьмяротная, Яна вечная! Шмат разоў ужо сілы зьлядня ды неразумныя людзі таптালі праўду, хацелі яе пахаваць, яле яна заўсёды ўваскрасала ў зьяньні Нябеснае Славы, аб чым і цяпер на Вялікдзень прыпамінаецца нам аб гэтым Хрыстовым Цудзе над Цудамі.

Уваскрасеньне Хрыстовае ёсьць найгалаўнейшаю падзеяй з зямнога жыцьця Госпада. Яно ёсьць асноваю нашае веры й доказам нашага будучага жыцьця. Таму Праваслаўная Царква й сьвяткуе асабліва ўрачыста дзень Уваскрасеньня успамінаючы тыя вялікія й слаўныя падзеі ў прыгожых царкоўных песьнях у якіх асабліва выразна раскрываецца ўся важнасьць і значэньне Ўваскрасеньня Хрыста.

Надзвычайная радасьць ахоплівае сэрцы веруючых хрысьціянаў у гэты Вялікі Дзень, „што яго стварыў Госпад". Ды як-жа не радавацца, калі „нябёсы весяляцца й зямля радуецца", калі Царква заклікае ўсё тварэньне да духовае ўрачыстасьці!„І ніхто не пазбаўлены тае радасьці: ні той, хто згодна слоў сьвятога Яна Залатавуснага прыйшоў а шостай гадзіне, ці той хто прыйшоў а гадзіне дзявятай, або а гадзіне адзінаццатай, бо кожны можа ўвайсьці ў радасьць Госпада, Які ёсьць Справядлівым Судзьдзёю, Абаронцам удоваў, сіратаў і пакрыўджаных. І толькі Ён можа ўстанавіць Сваю Праўду на зямлі. І надыйдзе час, калі пабожныя будуць цешыцца з Славы Ягонай і будуць славіць імя Яго". (Псальм 149,5).

Аднак было-б яшчэ памылкова думаць аб тым, што заклік да зьдзейсьненьня Валадарства Божага на зямлі сёньня ўжо стаўся жывою рэчаіснасьцю й ёсьць дакананым фактам. Такая думка супярэчала-б таму, што дзеецца ў сучаснасьці ў сьвеце, а навука Хрыстовая прасякнута зусім іншаю мэтаю для людзкага жыцьця. Любоў, мір і радасьць і ўзаемнае змаганьне супроць ненавісьці ёсьць аснаўною мэтаю Хрыстовае навукі.

Любоў, супакой і радасьць павінны ўваскрэснуць, бо Хрыстос Уваскрос! Таму Сьвята Ўваскрасеньне Хрыста павінна для нас быць ня толькі радасным успамінам пра дакананьне Госпадам нашым Ісусам Хрыстом справы нашага спасеньня, але й вечным заклікам да самадасканаласьці, праз што толькі можа ўзрадавацца нашая душа, прасьвятліцца розумам і стацца здатняю быць храмам Сьвятога Духа!

І калі прарокі, натхнёныя Духам Сьвятым, за тысячы год прад Раством Хрыстовым, прадбачылі гэтую вялікую перамогу Хрыста над сьмерцьцю й радасна ўсклікалі: „Сьмерць, дзе тваё джала? Пекла, дзе твая перамога?" (Ос. 13,14). Дык як-жа нам цяпер не радавацца, калі Хрыстос і сьмерць і пекла перамог (зьнішчыў), а нам жыцьцё вечнае даравў.

Таму ад імя нашае роднае Маці Беларускае Аўтакефальнае Праваслаўнае Царквы й мы заклікаем Вас: Радуйцеся, й дзякуйце Яму Хрысту Богу й Спасу нашаму за Ягоную бязьмерную міласьць і Ласку да нас.

Радуйцеся й весяліцеся так, як радаваліся нашыя продкі ў часе Вялікодных Сьвят, як радаваліся ўдзельнікі аднаўленьня нашае роднае Царквы на выгнаньню, сярод іх ня было ніякае варожасьці, а была толькі любоў Божая, Хрыстовая, Нябесная!

З такімі нашымі разважаньнямі й маліто́ўнымі пажаданьнямі сардэчна вітаем Вас, Усячэсныя Айцы, любыя й Дарагія Браты й Сёстры й увесь Беларускі Народ з Вялікім і Радасным Сьвятам – Уваскрасеньнем Хрыстовым – Вялікаднем!

Ласка, згода, супакой і любоў Уваскросшага Госпада нашага Ісуса Хрыста й лучнасьць Сьвятога Духа няхай будзе з усімі Вамі цяпер і ўсячасна й павек вякоў. Амін.

Пакорны ў Богу +Мітрапаліт Андрэй
Пакорны ў Богу +Япіскап Ізяслаў

Вялікдзень, Лета Божага 1982, месяца сакавіка.

РАЗБОР ЦАРКОЎНЫХ ГРОШАЎ

14-га й 21-га лютага, 1982 году, бруклінская група адшчэпнікаў якая прагарала царкоўны суд яшчэ ў жнівені 1981 году, передала царкоўныя кнігі Парафіяльнай Радзе Сабору Сьв. Кірылы Тураўскага ў Брукліне. Передача адбылася шэсьць месяцаў пасьля заканчэньня судовай справы й то толькі пасьля пагрозы новым судом за царкоўныя кнігі.

Адзін пераданы фінансавы дакумант, каторы друкуецца ніжэй, паказвае як адшчэпнікі разбіралі царкоўныя грошы:

ВЫДАТКІ

#1, 4/VI/81, выдана адвакату $1,000
#2, 22/VI/81, выдана адвакату $1,000
#3, 25/VI/81, Р. Станкевіч за паездкі да адваката $250
#4, 25/VI/81, К. Верабей, за настольнікі (у царкоўнай залі) $250
#5, 25/VI/81, А. Міцкевіч за паездкі да адваката $250
#6, 8/VIII/81, А. Міцкевіч, зварот пазыкі $950
——————
$3,700

01) Выдана адвакату 31/X/81, $150.
02) Падарунак Ул. Мікалаю, $400.
——————
$550.

(падпісана) *А. Міцкевіч*

ЗАЎВАГА: Настольнікі ўспомненыя ў пункце #4 гэта няўмела склееныя цыраты якія былі ахвяраваныя царкве. Новыя добрыя настольнікі можна было купіць за $80.

Іньшыя пераданыя дакуманты паказваюць, што за паездкі да адваката/Ню Брансвік/ таксама было выплачана $139 Ул. Русаку й што поўная сума выплачаная адшчэпнікамі адвакату ёсьць $4,669.73.

Падсумоўваючы паездкі да адваката, мы бачым, што адшчэпнікі выплацілі сабе (за паездкі да адваката) $639. Пасьля дакладнейшай праверкі дакумантаў магчыма трэба будзе павялічыць вышэй-паданыя цыфры.

Місійная Багаслужба на Нядзелю Праваслаўя

У нядзелю 7-га сакавіка ў Катэдральным Саборы Сьв. Уладзіміра ў Кліўленд, была адпраўлена ўрачыстая Саборная Вячэрня Беларускім, Украінскім і Сэрбскім духавенствам. ПадобныБагаслужбы ўжо на працягу некалькіх год адбываюцца ў Нядзелю Перамогі Праваслаўя ў Кліўлендзе.

Сьвята на Нядзелю Праваслаўя пастаноўлена адзначаць у палове IX-га стагодзьдзя ў першую нядзелю Вялікага Посту, калі яшчэ ня было падзелу хрысьціянскае царквы на Ўсходнюю й Заходнюю. Устанаўленьне гэтага сьвята моцна зьвязана з папярэдняй гісторыяй хрысьціянскае царквы. Акалічнасьць, якая служыла падставай да ўстанаўленьня сьвята, была тою, што ўжо ў першых стагодзьдзях хрысьціянскае эры сярод хрысьціянаў зьявіліся „ерацікі" якія імкнуліся сваім абмяжаваным розумам ўсё зразумець, усё высьніць і спраўдзіць таямнічасьць Хрыстовае Навукі, а чаго не разумелі, то й пачалі адкрыта супярэчыць Сьв. Эвангельлю й апостальскім пасланьням, а ў выніку чаго паўсталі ў хрысьціянскіх грамадах нялады, закалоты й ненавісьць аднаго на другога, што можна заўважыць і ў сучаснасьці сярод хрысьціянаў на эміграцыі.

Супрацьставіцца тым „ерасям" змушаны былі пастыры й настаўнікі царквы, якія зьбіралі Царкоўныя Саборы, на якіх і асуджвалася ерацкая дзейнасьць і адлучэньне іх ад царквы. Асабліва цяжка прыходзілася змагацца царкве калі ерацкую дзейнасьць падтрымлівалі Імпэратары. Змаганьне з іканаборцамі прадаўжалася на працягу 8-га й 9-га стагодзьдзяў, аж да таго часу, калі Бізынтыйскім Імпэратарам стаўся малалетні Міхаіл III, а дзяржаваю кіравала царыца Тадора і ў 843 годзе ў Канстантынопалі быў скліканы Сабор на якім было адноўлена шанаваньне Іконаў і ўстаноўлена Сьвята Перамогі Праваслаўя ды вызначаны дзень для сьвяткаваньня ў Першую Нядзелю Вялікага Посту. Пасьля прыняцьця хрысьціянства, гэты абрад быў пераняты й нашымі продкамі. Таму й мы кожны год, насьлядуючы традыцыі нашых продкаў, урачыста сьвяткуем Дзень Праваслаўя.

У гэтым годзе ў Кліўлендзе, Саборная Вячэрня распачалася а гадзіне 4-й папаўдні. Ачоліў Багаслужбу Мітрапаліт Андрэй Першагерарх Беларускае Аўтакефальнае Праваслаўнае Царквы ў асысце Настаяцеля Катэдральнага Сабору сьв. Ўладзімера, Протапрасьвіцера а. Сьцяпана Ганкевіча, Настаяцеля парафіі сьв. Тройцы Протапрасьвіцера а. Іоана, Настаяцеля парафіі сьв. Мікалая ў Лорэне Пратаярэя Міхаіла, Настаяцеля Сэрбскае парафіі ў Барбэртон Протапрасьвіцера Аляксандра й дыякана Мікалая.

Вельмі прыгожа сьпяваў катэдральны хор пад дырыгенствам знаўцы царкоўнае музыкі.

Зьмястоўную пропаведзь на тэму пастановы сьв. Айцоў на Саборы аб шанаваньні Іконаў і перамогі над „ерацікамі" прачытаў Пратаярэй а. Міхаіл. Сынодыкан (або зьмест пастановы Сабору) у якім гаворыцца пра тое, як пасьля доўгіх гадоў ганьбаваньня й нішчэньня Іконаў і аб прызнаньне Саборам сьв. Айцоў шанаваць і „пачытаць" Іконы – прачытаў Мітрапаліт Андрэй. Іконы былі паложаны на аналоі каб пасьля отпуску Вячэрні прысутныя вернікі са скрухаю й пашанаю маглі пакланіцца сьвятым Іконам.

Многалецьце для Першагерархаў Мітрапаліта Мсьціслава, Мітрапаліта Андрэя й Япіскапа Ірынея ды для ўсяго духавенства, рэгента, харыстаў і ўсяго Беларускага, Украінскага й Сэрбскага Народаў – выгаласіў дыякан Мікола. Настаяцнль парафіі Пратапрасьвіцер а. Сьцяпан і Мітрапаліт Андрэй сардэчна падзякавалі прысутнаму духавенству, рэгенту, харыстам і ўсім прысутным за ўдзел у Багаслужбе, жадаючы каб у добрым здароўі й радасьці дачакацца ў наступным годзе Ўрачыстага Сьвята, і перажыўшы час посту радасна спаткаць Уваскрасеньне Хрыстовае.

Настаяцелям парафіі ўсё духавенства было запрошана на пачастунак у дом Настаяцеля, а ўсе прысутныя на перакус ку прыгатаваную Сястрыцтвам у царкоўнай залі.

У часе вячэры адбылася прыязная гутарка паміж духавенствам ня толькі на рэлігійныя, але й на грамадзкія тэмы.

На месцы тут належыць адзначыць, што згодна дамоўленасьці Вячэрня павінна была адбыцца ў Саборы парафіі Жыровіцкае Божае Маці, аднак з прычынаў нявыясьненых ці сьведамае правакацыі за некалькі дзён перад вызначаным часам, ад кіраўніцтва парафіі Жыровіцкае Божае Маці надыйшло паведамленьне, што Вячэрня Перамогі Праваслаўя ў іхняй царкве ня можа адбыцца. Аднак гэта не спрычынілася да неўшанаваньня сьв. Іконаў. Урачыстая Саборная Багаслужба адбылася згодна ўсіх царкоўных правілаў і пакінула добрае ўражаньне сярод прысутных.

РЭДАКЦЫЯ ПАВЕДАМЛЯЕ сваіх чытачоў, што фатаграфіі з візытацыі Ўладыкі Ізяслава ў Кангрэсе ЗША на 25-га Сакавіка спазьніліся й будуць друкавацца ў наступным нумары *ЧАСу*.

Парафіяльны Перавыбарчы Сход у Брукліне

21-га лютага 1982 г. адбыўся перавыбарчы сход Парафіі Сьв. Кірылы Тураўскага ў Брукліне – першы агульны сход пасьля заканчэньня закалотаў у парафіі ў мінулым жнівені. Кадэнцыя уступаючай парафіяльнай рады ўключала 8-мі месячны перыяд закалотаў і зразумела, што справаздачы, асабліва Старшыні Парафіяльнае Рады Сп. У. Курылы, закранапі гэты закалот. Фінансавая справаздача якую таксама прачытаў Сп. У. Курыла паказала, што для сваіх патрэбаў парафія знаходзіцца на моцным фінансавым грунце. Справаздачу Сястрыцтва прачытала Сп-ня. З. Гарошка, Старшыня Сястрыцтва, у якой падкрэсьліла добрае фінансавае становішча Сястрыцтва і зазначыла, што ў 1981 г. споўнілася 10 гадоў існаваньня Сястрыцтва ў парафіі і што юбілейны артыкул пра Сястрыцтва друкаваўся ў „Царкоўным Пасланцы", №1/10 за сьнежань 1981 г.

Пасьля ўдзяленьня абсалюторыюм з падзякай уступаючай парафіяльнай радзе была выбраная новая парафіяльная рада ў складзе: У. Курыла, старшыня; Р. Гарошка, заступнік старшыні; А. Нэстар, Б. Данілюк і М. Міцкевіч, сябры. У рэвізыйную камісію ўвайшлі П. Маньку́скі, В. Гарошка й Сп-ня. З. Гарошка.

Таксама была выбраная спэцыяльная камісія ў складзе Б. Данілюка, П. Маньку́скага й А. Нэстара для праверкі атрыманых папераў, кнігаў і касы ад групы А. Міцкевіча якая прагарала суд.

Дыктатура Пралетарыяту ў БАПЦ

У БАПЦ, якая кіруецца Першагерархам Мітрапалітам Андрэям, у апошнім часе паўстала пралетарская сыстэма абаснаваная на прынцыпах Марксізму-Ленінізму згодна якой „саветы" кіруюць ня толькі царкоўнай маёмасьцяй, але й духавенствам — назначаюць і звальняюць сьвятароў, выбіраюць япіскапаў, рашаюць па якіх законах і канонах і калі адбудуцца Багаслужбы й хто іх можа адпраўляць.

ПРЫКЛАДЫ

(1) „Савет" парафіі Жыровіцкай Божай Маці ў Гайлянд Парк, Ню Джэрзі, не паслухаў распараджаньня Мітрапаліта Андрэя аб звальненьні быўшага сьвятара Аляксандра Яноўскага й не дапусьціў а. Яна Бруцкага да пераняцьця парафіі як настаяцель. Цяпер гэту справу разглядае сьвецкі суд.

(2) Пятага ліпеня 1980 г. „савет старшыняў" сабраўся ў Кліўлендзе, правёў пастанову пакінуць Яноўскага сьвятаром у Гайлянд Парку, зьліквідаваць суд і ў выпадку нявыкананьня гэтых дамаганьняў Мітрапалітам Андрэям, гразіў яму што „будуць прыняты больш станоўчыя меры."

(3) У Ню Ёрку „савет" пад кіраўніцтвам А. Міцкевіча пастанавіў не прызнаць Уладыкі Ізяслава й самавольна рашыў адлучыцца ад Амэрыканскае Епархіі БАПЦ якою кіруе Мітрапаліт Андрэй, але вярхоўны суд забараніў гэтае адлучэньне й рашыў, што ў БАПЦ жаданьні парафіянаў ня маюць ніякага значаньня ў царкоўным кіраўніцтве.

(4) Чацьвертага верасьня 1981 году „савет" у Гайлянд Парк, Ню Джэрзі, паведаміў Мітрапаліта, што ён („савет") не прызнае пастановы Сабору Япіскапаў БАПЦ, не прызнае Япіскапа Ізяслава й адлучаецца ад Мітрапаліта Андрэя (пераходзіць да Архіяпіскапа Мікалая).

(5) Як падае газэта *Беларускі Голас* за кастрычнік 1981 г.: „30-га жніўня ... Калоша разам з ... Стрэчанем, уварваліся ў Алтар Царквы БАПЦ у Кліўлендзе й пагражаючы Мітрапаліту Андрэю — Першагерарху БАПЦ, загадалі ... Уладыку выйсьці, бо яны забараняюць яму адпраўляць Богаслужбу і што яны вызначаюць служыць Міхася Страпка ..."

(6) 25-га кастрычніка 1981 г. „савет" у Таронта, Канада, недапусьціў да царквы Уладыку Ізяслава.

(7) 14-га сьнежня 1981 г. пралетарскі „савет" выслаў пратэст супраць хіратоніі Ул. Ізяслава да ўкраінскага Мітрапаліта Мсьціслава (пратэст друкуецца асобна паангельску) у якім гэты „савет" вучыць Мітрапаліта законаў, канонаў і кананічнасьці.

(8) 14-га лютага 1982 г. адзін з кіраўнікоў пралетарыяту ў Англіі паведаміў настаяцеля БАПЦ ў Англіі каб ён больш не прыяжджаў у Лёндан на Багаслужбы.

(9) Сёмага сакавіка 1982 г. „савет" у Кліўлендзе забараніў Мітрапаліту Андрэю, Украінскаму й Сэрбскаму духавенству супольна адслужыць Вячэрню на Нядзелю Праваслаўя ў беларускай царкве ў Кліўлендзе.

* * *

Якая-ж тады розьніца паміж пралетарскімі „саветамі" нядаўна паўсталымі ў БАПЦ і саветамі ў СССР, так-званымі „дваццаткамі", якія з багаславенства камуністычнае партыі маюць абавязак нанімаць, плаціць і звальняць сьвятароў ня гледзячы на тое, што праваслаўная царква ў СССР падлягае сваім герархам?

„ПРАТЭСТ, ЦІ АКЦЫЯ ДЛЯ ЗАГЛАДЫ Б.А.П.Ц."

„Пратэст у ангельскай мове з дня 14 сьнежня 1981 году быў высланы на імя Першаярарха Украінскае Праваслаўнае Царквы Мітрапаліта Мсьціслава. Унізу даніска, аб высылцы Мітрапаліту Андрэю й Архіяпіскапу Мікалаю. Падпісалі пратэст наступныя асобы (ад імя нікому няведамае *Дарадчае Рады* арх. Мікалая): д-р Сажыч, с-ры Плескач, Ганько, Калоша, Карніловіч, В. Русак, А. Міцкевіч, А. Сільвановіч, М. Сільвановіч, Я. Азарка, і Ген. Дубяго.

„Увесь зьмест пратэсту базуецца на абвінавачаньні Мітрапаліта Мсьціслава за тое, што Мітрапаліт Мсьціслаў дапамог хіратанізаваць а. Яна на Япіскапа з чым Ул. Мікалай і ягоныя нялічныя прыхільнікі ня могуць пагадзіцца. Паўстае пытаньне ці пратэст падпісаны вымененымі асобамі абаснованы на царкоўных правілах, ці згодна атэістычнага перакананьня тых, што яго ўкладалі? Непрызнаньне-ж хіратоніі, а тым самым і тых архіпастыраў што яе даканалі, азначае згодна бязбожніцкага пагляду й на непрызнаньне акту аднаўленьня БАПЦ, якая была адроджаная толькі дзякуючы Ярархам Украінскае Аўтакефальнае Праваслаўнае Царквы, якую цяпер узначальвае Мітрапаліт Мсьціслаў, і за гэта яму належыць шчырая падзяка й ягонае імя павінна быць запісана на балонках гісторыі БАПЦ."

Вышэйпаданае ўзята з *Выясьненьня ў Справе Закалотаў у Беларускай Аўтакефальнай Праваслаўнай Царкве* выданага Кансысторыяй БАПЦ. Ніжэй друкуецца тэкст пратэсту ў арыгінале, паангельску:

December 14, 1981
Highland Park, N.J. 08904
9 River Road

The Most Reverend
Metropolitan Mstislav
The Primate of the Ukrainian Orthodox Church
South Boundbrook, N.J.

Your Excellency Metropolitan Mstislav:

We would like to bring to your attention the fact that the great majority of Byelorussian orthodox church community firmly protests, what we consider, your interference in the internal matters of the Byelorussian Autocephalic Orthodox Church through the consecration of the BAOC priest Rev. John Brucky to a bishop. The orthodox church tradition does not permit a Sister-Church to interfere in the matters of another Sister-Church when there are misunderstandings in the latter church. Your Excellency, You have been cautioned by Archbishop Mikalay of BAOC in writing and personally in the presence of Rev. Rastislau Wojtenko that there was neither agreement nor decision of the proper church authorities of BAOC on the subject of consecration of Rev. J. Brucly to a bishop. Through your agreement to take part in consecration, a person without completed theological education, a person who, in our opinion, is not ready for the high office of bishop as the events in the Parish of Saint Mary of Zyrovicy in Highland Park, N.J. proved, was consecrated a bishop. Since Rev. J. Brucky was consecrated without a decision of the proper church authorities of BAOC and thus in violation of the Statute of laws of BAOC, the Byelorussian orthodox church community cannot recognize him as a bishop of BAOC.

Secondly, your Excellency, you were, most likely, aware that Rev. J. Brucky had, and still has, at the time of consecration, a law suit in the civil court against the parishioners of the Parish of Saint Mary of Zyrovicy. The canons of the Holy Orthodox Church (Canons: 9th of the 4th Ecumenical Council; 12th, 14th, 115th, and 130th of the Council of Carthage) clearly prohibit the clergy to go to the civil courts. Those who may go to the civil courts for any reason, lose their church positions. Obviously under such circumstances Rev. J. Brucky cannot be considered a canonical orthodox bishop since he was consecrated in violation of the Canons of the Holy Orthodox Church.

We do not know, Your Excellency, what considerations led you to interfere in the matters of BAOC after you were asked not to do so. The effects of your action are felt deeply today by the Byelorussian orthodox community. Despite this, we would appreciate, however, your efforts to correct the situation and to contribute to normalization of the relations between the two churches. At this point we consider it also our duty to bring the above facts to the public attention.

Respectfully yours,
Chairmen of the Parish Councils: St. Mary of Zyrovicy, Highland Park, N.J. — Ginadi Dubiago; Holy Spirit, Detroit, Mich. — Joseph Sazyc, M.D.; Mother of God of Zyrovicy, Cleveland, Ohio — Konstantin Kalosha; Saint Kiryla of Turov, Toronto, Ont. Canada. Members of the Advisory Commission to Archbishop Mikalay: J. Azarko, Aleksander Mickievic, Vasil Rusak, Alexander Silwanowicz, Basil Pleskacz, Serge Karnilivich, Vladimir Rusak.

cc: The Most Rev. Metropolitan Andrew, BAOC
The Most Rev. Archbishop Mikalay, BAOC

ЦІ ГЭТА МОЖА БЫЦЬ ТОЛЬКІ ПРЫПАДКОВАЕ СУПАДЗЕНЬНЕ?

(1) У Таронта, Канада. Галоўны царкоўны адшчэпнік і канспіратар супраць цэнтральнага кіраўніцтва Б.А.П.Ц. пасябраваў з быўшым агентам Н.К.В.Д.

(2) У Кліўлендзе, З.Ш.А. Галоўны адшчэпнік і канспіратар некалькі разоў езьдзіў з візытамі ў Савецкі Саюз.

(3) У Аўстраліі. Галоўны адшчэпнік і канспіратар некалькі разоў езьдзіў з візытамі ў Савецкі Саюз.

АБ ГІСТАРЫЧНЫХ ПАДЗЕЯХ Б.А.П.Царквы

На пачатку 18-га стагодзьдзя з прычыны вунійнага прасьлядаваньня на Беларусі йснавала толькі адна Епархія, якая абслугоўвала рэлігійныя трэбы Беларусаў і Украінцаў. Месцам сядзібы Епархіі быў Магілёў. Пасьля сьмерці Япіскапа Еронімана на Епархію быў вызначаны малады, талентавіты й дзейны Архіяпіскап Юры Канінскі. Гэта былі часы прасьлядаваньня праваслаўных у Польшчы й Літве/Беларусі польскімі шавіністамі й урадам а таму Архіяпіскап Юры пераносіў зьдзекі фанатыкаў-езуітаў і цярпеў ад іх жахлівыя напады. Выратавалі яго ад перадчаснай сьмерці толькі праваслаўныя патрыёты, якія вывезьлі Архіяпіскапа з Воршы на возе прыкрытым конскім гноям.

Аднак ніякія зьдзекі не маглі стрымаць дзейнасьці шчырага абаронцы Праваслаўнае Веры. У творах, пропавядзях і прамовах Арх. Юрыя перад уладамі захавалася шмат горкае праўды й яскравых фактаў аб цяжкіх муках людзей, якія змагаліся за праваслаўную веру.

За прыклад можам узяць адну зь яго прамоваў за часоў караля Станіслава Панятоўскага, якую ён сказаў перад каралём дня 27 чэрвеня 1765 году ў Варшаве: „Адна толькі вера нашая ставіцца нам як злычын. Нас хрысьціян прасьлядуюць. Хрысьціян-праваслаўных, нас веруючых ціснуць больш, як неверуючых. Замыкаюць нашыя цэрквы ў якіх Хрыстос заўсёды праслаўляецца... за тое, што мы сьмела тлумачылі вечны закон Божы... Нас называюць схізматыкамі, ерацікамі й адступнікамі ад веры за тое, што мы баімося бязсорамна супярэчыць сумленьню. Нас засуджваюць у цямніцы на раны, на меч, на вагонь..." (В. Біднов Ор., сіт. б.399).

А ў сваёй пропаведзі ў Віленскім манастыры Арх. Канінскі сказаў: „... сьвецкаю ўладаю гналі праваслаўны народ, як авец да касьцёла, або да вунійнае царквы. У часе чытаньня Эвангельля ўваходзілі да храму, білі народ бізунамі, выганялі з храму як скаціну з хлява... Дзяцей секлі лазою на вачох матак, а матак секлі на вачох дзяцей. Быў плач і галошаньне, якія толькі можна было чуць за часоў цара Ірада... На маіх вачох, некалькі разоў секлі дзяўчыну розгамі, а потым шыпшынаю, каб зракласся веры свае..."

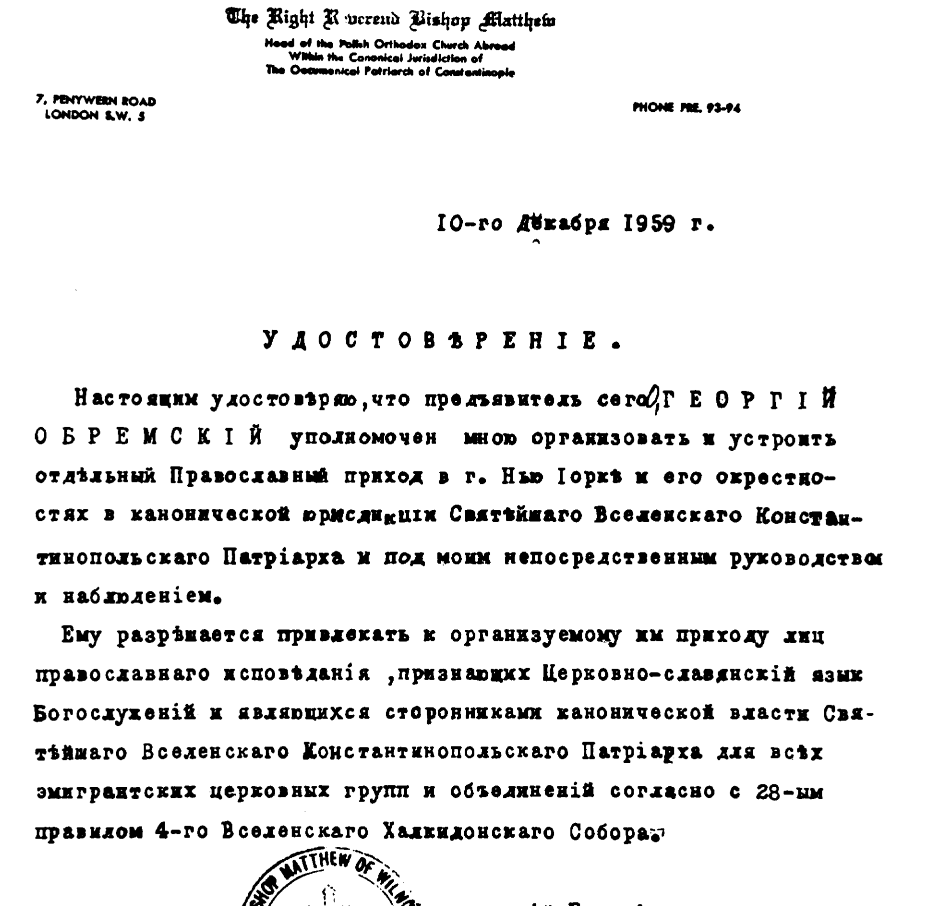
У тым-жа 1767 годзе Арх. Юры Канінскі казаў: „Калі яны крыжы нашыя сумысьля са злосьцю ломяць і сьвятыя Іконы ў балота кідаюць ды нагамі топчуць, як гэта рабілася ў мястэчку Драгічыне, то-ж ганьба, а не ахвяра Богу прынесена... Я маўчу, маўчу пра бедных пастыраў, пра сьвятарства наша. Колькі іх выгнана з хатаў, колькі ў турмах, у ямах вялікіх, па псярнях разам з псамі зачыненых, мораных голадам і саломаю, сенам кормленых; колькі іх пабіта, памардована на сьмерць..." (Арх. Том 5, бб.121,119,120).

Гэта было ў 18-м стагодзьдзі калі адбывалася прымусовае навярненьне праваслаўных на вуніятаў. Але як кажуць, гісторыя паўтараецца, так і ў 20-м стагодзьдзі распачалося прасьлядаваньне праваслаўных нанова ў адноўленай польскай дзяржаве. Галоўнымі ініцыятарамі ў гэтым былі праваслаўныя Япіскапы Шрэцер, Сава Советов і Мацьвей Семашко якія, заміж бараніць праваслаўную веру, як гэта чынілі Беларускія Япіскапы Юры Канінскі й Віктар Садкоўскі, Япіскапы Сава й Мацьвей пайшлі на поўнае супрацоўніцтва з польскімі ўладамі для палянізацыі Праваслаўнае Царквы ў граніцах польскае дзяржавы пасьля 2-е сусьветнае вайны.

За выкананьне гэтага пляну апрацаванага польскімі чыньнікамі заўзята ўзяўся Віленскі Япіскап Мацьвей і з запалам пачаў уводзіць новы стыль у Праваслаўную Царкву, рабіць пераклады Літургіі на польскую мову, гаварыць казаньні папольску й ужываць іншыя мэтады нязгодныя з кананічным правілам Праваслаўнае Царквы.

Супроць такога новатворства першымі выступілі з пратэстам Беларускія Праваслаўныя студэнты Віленскага Унівэр-

(працяг на 5-й бачынцы)

The Right Reverend Bishop Matthew
Head of the Polish Orthodox Church Abroad
Within the Canonical Jurisdiction of
The Oecumenical Patriarch of Constantinople

7, PENYWERN ROAD
LONDON S.W. 5

PHONE FRE. 93-94

10-го Декабря 1959 г.

УДОСТОВѢРЕНIЕ.

Настоящим удостовѣряю, что предъявитель сего, о. ГЕОРГIЙ ОБРЕМСКIЙ уполномочен мною организовать и устроить отдѣльный Православный приход в г. Нью Iоркѣ и его окрестностях в канонической юрисдикцiи Святѣйшаго Вселенскаго Константинопольскаго Патрiарха и под моим непосредственным руководством и наблюденiем.

Ему разрѣшается привлекать к организуемому им приходу лиц православнаго исповѣданiя, признающих Церковно-славянскiй язык Богослуженiй и являющихся сторонниками канонической власти Святѣйшаго Вселенскаго Константинопольскаго Патрiарха для всѣх эмигрантских церковных групп и объединенiй согласно с 28-ым правилом 4-го Вселенскаго Халкидонскаго Собора.

Управляющiй Епархiей
Матфей, Епископ Виленскiй.

Малітва за Беларусь у Кангрэсе З.Ш.А. на 25-га Сакавіка

Дваццацьпятага Сакавіка 1982 году на 64-я Ўгодкі Абвешчаньня Незалежнасьці Беларусі, Япіскап Ізяслаў із Беларускай Аўтакефальнай Праваслаўнай Царквы быў запрошаны ў Вашынгтон, у Кангрэс З.Ш.А. прачытаць малітву за Беларусь на адкрыцьцё сэсыі нарадаў Кангрэсу. Япіскапа Ізяслава запрасіў кангрэсавы капэлян ДжэймсД. Форд па рэкамэндацыі Кангрэсмэна Маріо Біаджі з Ню Ёрку.

Разам з Япіскапам Ізяславам паехала ў Вашынгтон беларуская дэлегацыя ўключаючы наступныя асобы: Мікалай і Лявон Войтэнкі, Ірэна й Робэрт Брэндэр, Аўген і Вітаўт Несьцяровіч.

У Вашынгтоне дэлегацыя спаткалася з капэлянам Фордам, Старшынём Кангрэсу Томасам Онілам, Старшынём рэспубліканскай меншыні ў Кангрэсе, Кангрэсмэнамі Маріо Біаджі, Томасам Фолы, Заблоцкім і другімі. Пасьля гутарак на тэму беларускай дзяржаўнасьці, былі зроблены афіцыйныя фатаграфіі.

Старшыня Кангрэсу Томас Оніл, адчыніўшы сэсыю Кангрэсу, у кароткай прамове прадставіў Япіскапа Ізяслава сваім калегам у Кангрэсе. Тады Япіскап Ізяслаў, з подыюму, прачытаў малітву якая друкуецца ніжэй па ангельску.

Адразу пасьля малітвы на подыюм выйшаў Кангрэсмэн Маріо Біаджі й прачытаў сваю прамову на тэму беларускай незалежнасьці. Пасьля яго выступалі іншыя Кангрэсмэны з прамовамі на гэтую тэту, але нашая дэлегацыя іх усіх ня чула, бо йзноў пайшлі фатаграфавацца з Кангрэсмэнамі Біаджі й Заблоцкім.

Прыгожы дзень, прыемная атмасфэра й гутаркі ў Кангрэсе зрабілі гэты дзень запраўдным Беларускім Сьвятам для ўсіх удзельнікаў.

PRAYER

In the name of the Father, and the Son, and the Holy Spirit.

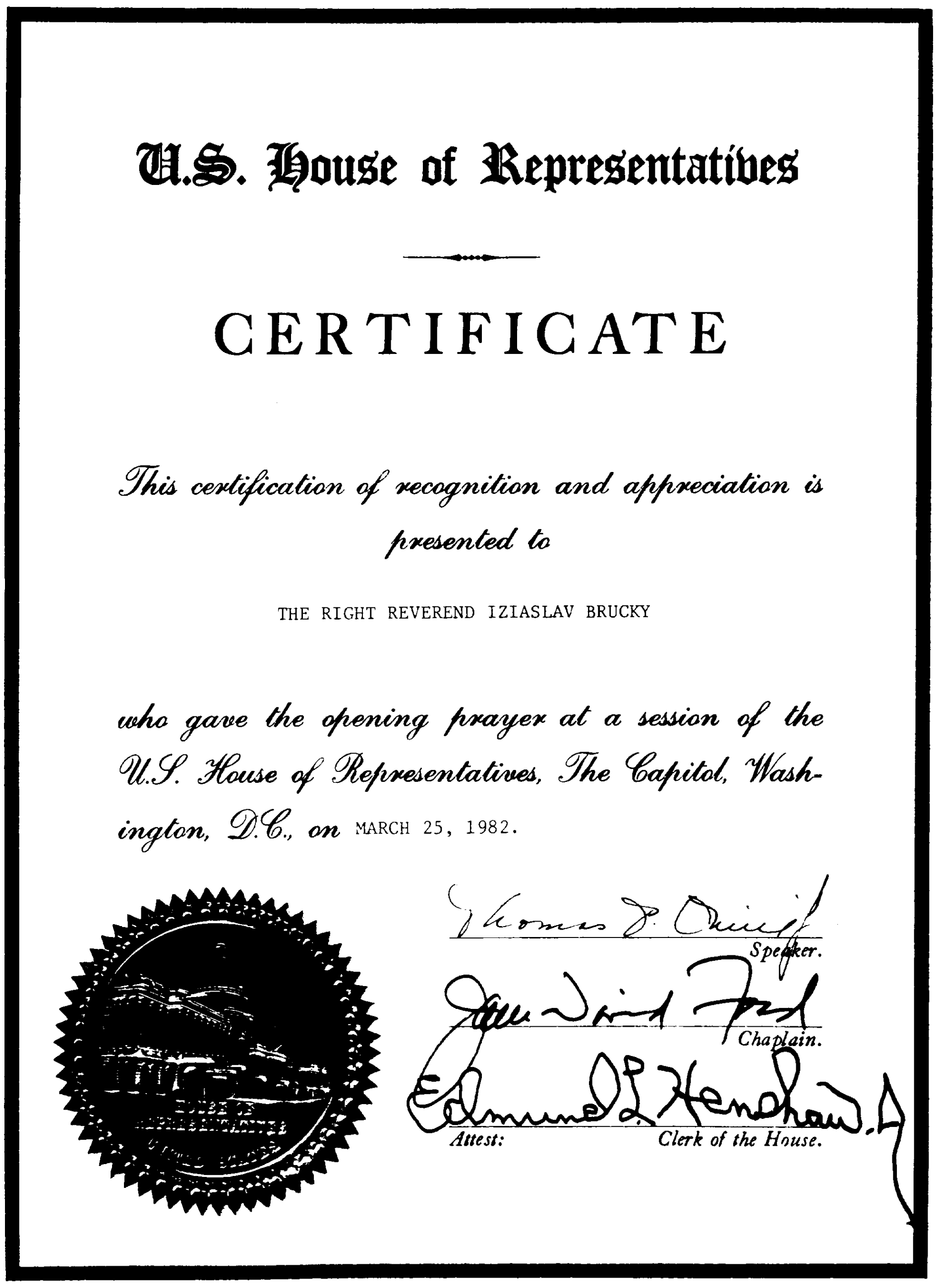
Heavenly Father, our Creator, Teacher and Judge. We beseech Thee, free us of our human weakness and lead us on a righteous path to Your everlasting Kingdom.

House of Representatives of the United States of America.

Endow its members with wisdom, fortify their hearts with love and compassion and their deeds with courage and justice.

Merciful God, on this 64-th Anniversary of the Proclamation of Independence of Byelorussia, have mercy upon her people. Strenghten their faith in Thy infinite goodness, help them in their suffering and restore their freedom.

O God, accept this humble prayer today, bless the United States of America, Byelorussia and their freedom loving people. Amen.

U.S. House of Representatives

CERTIFICATE

This certification of recognition and appreciation is presented to

THE RIGHT REVEREND IZIASLAV BRUCKY

who gave the opening prayer at a session of the U.S. House of Representatives, The Capitol, Washington, D.C., on MARCH 25, 1982.

Speaker.

Chaplain.

Attest: Clerk of the House.

Пасьвятка ПРЫЗНАНЬНЯ Й ПАЗДЯКІ за малітву прачытаную ў Кангрэсе Злучаных Штатаў Амэрыкі на 25-га Сакавіка, 1982 году, была выдана Япіскапу Ізяславу. Падпісаныя зьнізу: Томас Оніл, Старшыня Кангрэсу; Джэймс Форд, кангрэсавы капэлян; і Эмануэл Гэншо, кангрэсавы канцылярыйны ўрадовец.

Моладзь Пакрыўджаная ў Ню Ёрку

У пачатку лютага 1982 г. Арганізацыя Беларускае Моладзі ў Ню Ёрку зьвярнулася да Парафіі Сьв. Кірылы Тураўскага ў Брукліне ў справе карыстаньня царкоўнае залі для вывучаньня беларускіх народных танцаў. Ня гледзячы на тое, што толькі адна асоба з Арганізацыі Моладзі належыць да парафіі ў Брукліне (другія ёсьць прыхажане Беларуска-Грэцкай царквы ў Рычмонд Гіл, або каталікі, або прыхажане прыходу БАПЦ ў Ню Джэрзі, або адшчэпнікі) і піруэт-майстар належыць да адшчэпнікаў, парафія ўсё-ж старалася памагчы Моладзі.

Перашкодаю аказалася тое, што царкоўнае ўбяспячэньне якое прыдбаў папярэдні старшыня парафіяльнае рады, Сп. А. Міцкевіч, не пакрывала танцаў і калі былі зроблены захады дастаць дадатковае ўбяспячэньне для танцаў, кампанія поўнасьцяй адмовіла ўсё убеспячэньне для царквы. Цяпер робяцца захады дастаць адпаведнае ўбеспячэньне ў іншай кампаніі, але ўся гэта працэдура бярэ час і ўжо два месяцы Моладзь ня мае дзе практыкаваць свае танцы.

У нармальных абставінах не царква, а грамадзкая арганізацыя як БАЗА мелася-б заапякавацца Арганізацыяй Моладзі, памагчы ёй і знайсьці для іх залю; асабліва тады калі сябры Моладзі належаць да некалькіх цэркваў, або зусім да ніякай. Але ў Ню Ёрку абставіны ня былі нармальнымі ўжо больш як дзесяць гадоў бо на працягу гэтага часу, практычна кажучы, царква ўтрымоўвала й БАЗУ й Моладзь. Аплачанае ўбеспячэньне й царкоўная заля, каторую некаторыя любілі называць „грамадзкім цэнтрам", былі вартыя некалькі тысяч даляраў на год – і ўсё гэта й БАЗА й Моладзь мелі дарэмна аж да часу царкоўнага закалоту калі БАЗА адкрыта выступіла супраць БАПЦ й пайшла разам з адшчэпнікамі, й паказала сваё маральнае банкроцтва.

Аб Гістарычных Падзеях...

(працяг з 4-й бачынкі)

сытэту ў часе Багаслужбы Яп. Мацьвея ў Віленскім Сьвята-Духавым Манастыры, а за студэнтамі й беларускія праваслаўныя вернікі падалі свой протэстацыйны голас.

Дзейнасьць Яп. Мацьвея часова спынілася ў 1939 г. пасьля ліквідацыі Польскай Дзяржавы. Аднак, калі Яп. Мацьвей і Яп. Сава зьявіліся ў Англіі, дзе знаходзіўся экзыльны польскі ўрад і „Зьвёнзак Зем Всходніх", Сава з Мацьвеям далей уключыліся ў гэтыя арганізацыі й распачалі прадоўжваць сваю вунійна-польскую палітыку. Аднак адразу натрафілі й тут на перашкоду ды атрымалі рашучы супраціў, бо беларускія вернікі ў Англіі былі моцна нацыянальна сьведамымі й добра былі паінфармаваны аб папярэдняй дзейнасьці гэтых Япіскапаў яшчэ на Бацькаўшчыне.

Страціўшы надзею для далейшае шавіністычнае рэлігійнае дзейнасьці сярод Беларусаў у Англіі, Яп. Мацьвею аднак удалося вышукаць аднаго прайдзісьвета Юрыя Абрэмскага, якога рукапалагае ў дыяканы й высылае ў Амэрыку для арганізаваньня нібы-праваслаўных парафіяў у Амэрыцы, а ў сапраўднасьці для разьбіцьця рэлігійнага жыцьця ў зарганізаваных парафіях БАПЦ, аб чым выразна сьветчыць ягоная рэлігійная дзейнасьць у Бруклінскай Парафіі й ягонае немаральнае паводжаньне ў часе выкананьня Багаслужбаў, наведаньне парафіянаў зь Іконаю, аб сьвятасьці якое ні яму й нікому другому няведама, а так сама ягоныя немаральныя выступы супроць сьв. пам. Ўладыкі Васіля ёсьць яўным доказам, што ён быў прысланы для адсапараваньня ад рэлігійнае дзейнасьці Ўладыкі Васіля, як Сакратара Сабору БАПЦ, а гэтым самым і для ліквідацыі БАПЦ на выгнаньні. Аднак Бог вызначыў для БАПЦ справядлівы суд, каб яна была вечнаю.

Ад РЭДАКЦЫІ

Прадаюцца гадавікі газэты *Беларускі ЧАС*. Цана аднаго гадавіка, уключаючы перасылку, 10 амэрыканскіх даляраў.

Просім зьвяртацца ў гэтай справе да рэдакцыі.

DISORIENTED LATVIANS IN CHICAGO

At a time when all subjugated peoples of Eastern Europe ought to be working together to free themselves from their common enemy, Russia, it is regretable that chauvinists or perhaps incompetent persons are distorting history in a way which can only benefit Russia by sowing disharmony between Byelorussians and Latvians.

The item in question is an article in the "Chicago Latvian Newsletter" dated February 1982 (mailing address: 4146 Elson Ave., Chicago, Ill. 60618) which advocates the return of the 1919–1939 borders to Poland and the Baltic States in complete disregard for Byelorussian territory which the editors of the "Newsletter" do not even show on their map.

It has never been a secret that the 1919–1939 borders in Eastern Europe, particularly those of Poland, were artificially created to form a "buffer zone" which was supposed to reduce the threat to Western Europe from the growing Russian state. It is ludicrous to advocate these borders today. If Latvians in Chicago wish to evaluate their borders, they must examine their own history and that of their neighbors, particularly Byelorussia, for the past thousand years or more and not be content with the results of political expediency at the end of World War I.

This is a second time (known to us) that the Chicago-area Latvians published an article so blatantly offensive to Byelorussians. The prior case involved the Latvian Folk Art Museum of Chicago which, describing the location of Latvia, assigned Byelorussian territory to Russia in accordance with the old Russian imperial mentality, the so-called "Big-Nation Russia" which today is preserved only in the minds of Russian chauvinists and their sympathizers. No doubt these Chicago-area Latvians and Russians have much in common.

BYELORUSSIA A NUCLEAR POWER?

Soviet nuclear weapons and missiles stationed on Byelorussian and Ukrainian soil are presently aimed at Western Europe, but they probably will never be used against these targets because noone wants to start World War III. If indeed global nuclear war can be postponed until the Soviet govenment crumbles for other reasons, Byelorussia and Ukraine will inherit these weapons and become nuclear powers able to defend themselves against their enemies.

PHILATELIC NEWS

An illustrated article on Byelorussian postage stamps was published in a Finnish philatelic publication "Philatelia Fennicia", No.8, Vol.XXX, 1980, p.376-9. The author, August Leppä, makes references to an article "Byelorussian Postal Paper and Vignettes" by Willian Lesh, *Byelorussian Times*, No.24, March 1980.

У НАСТУПНЫХ НУМАРОХ...

(1) В. Пануцэвіч, *„...І сымбаль Беларусі – Васілёк"*. Біяграфічны артыкул аб беларускім пісьменьніку Максіму Багдановічу.

(2) Уладзімер Глыбінны, *„Полацкае дзіва"*. Біяграфічнае апавяданьне аб жыцьці беларускага першадрукара Францішка Скарыны.

Bulak-Balachovic and his stamps

(continued from page 2)

La mission militar diplomatique de la Republique Democratique Blanche-Ruthenienne, en Latwija & Eesti, le 15. Mars 1920.

Nr. 282. Herrn Jaeger

In charge of the Mission was Colonel K. Ezavitau who issued the following official document concerning the above-mentioned issue of stamps:

"On the question concerning the Belarusian postagestamps with the inscription: *ASOBNY ATRAD B.N.R.* I reply thus:

"(1) The postmark of the *Asobny Atrad B.N.R.* is from a particular army corps of the Belarusian National Republic which is under the command of one Bulak-Balachovič. This set was issued to the group under the well-known name *Balachovka.*

"(2) The stamps have been assigned to the field post office in the territory of the Corps and used for the sending of correspondence out of this area (northern Latvia) to Belarus. Until recently the Corps took part in the anti-Bolshevik front between the Estonian and Latvian armies.

"(3) These stamps were issued in compliance with a resolution passed by the Commission of the Belarusian Army Corps and the Chiefs of the Military and Diplomatic Mission of the Belarusian National Republic on February 3, 1920.

"(4) The stamps were requisitioned by a special order of the Finance Ministers of the Expedition for the Manufacture of Government Paper to the State Printing Office of Latvia which was ordered to print 1,000,000 sets of 5 stamps in the values of 5, 10, 15, 50 and 100 Kop. eastern currency."

(signed):
Chief of the Mission, Colonel K Ezavitau
p.pa. Secretary, Stankevič

* * *

Mainstream philately does not recognize that these stamps were ever issued. Occasionally a collector runs across cancelled-to-order items bearing the date 17 4 20 inside the 29mm *PALEVAJA KANTORA * ASOBN. BELARUSK. ATRADA* * Two exceptional copies of stamps bearing this cancel in grey ink are dated 23 4 20 and April 10, 1920, respectively. These I consider genuinely used. Cancelled-to-order covers and postcards, addressed to Riga, Latvia, are known bearing the 17 4 20 date. There are no known genuinely used covers although I have two reports of them existing from people that lived in Belarus at that time. One is from a gentleman who saw one delivered to an acquaintance of his in Miensk. Mail bearing these would probably have passed through Latvia to Dvinsk, which was freed from the Soviets by Polish and Latvian forces on January 15, 1920, and from there into Polish-occupied Belarus. A Polish post office had been operating in Miensk since Aug.13,1919, and an exchange of mail could havebeen possible between Latvia and Belarus, or the Corps mail might have been carried by special courier.

The stamps themselves are perforated 11½×11½. They also come without perforations and occasionally a collector may find labels with perfs.measuring 11¼×11½. The total printing was 999,936 divided equally among perforated and imperforate examples except in the 10 Kop. of which there were only 294,984 left imperforate. The original stamps, printed by the Latvian State Printing Works, are 33mm× 25.75mm (5,10,50 Kop. and 1 Rub.), while the 15 Kop. measures 33.5mm×26.4mm and has a different type-style in the top tablet. There are four counterfeits of these stamps.

* * *

Later, Bulak-Balachovič and his men (possibly at the urging of Anton Luckevič) moved south into Poland and the Polish-occupied Byelorussia. On August 12, 1920, Bulak-Balachovič and his men were stationed near Lubartov just north of Lublin and by September his group was just east of Brest-Litovsk. In October, 1920, Bulak-Balachovič and the Holovni Ataman of Ukraine, Simon Petlura, reached an agreement.

A Polish-Russian armistice was signed on October 12, 1920, establishing a frontier along the River Dzvina south to Miensk (on the Soviet side), down along Zbrucz to the Dniester. The Petlurist General Pavalenko and Bulak-Balachovič set-out together into the Soviet-occupied territory Bulak-Balachovič occupied Mazyr in Byeloryssia, while Pavalenko stayed in Volhynia. While in Mazyr, Bulak-Balachovič touted his banner of "Free Belarus" and may have formed a front with the Sluck freedom fighters.

On December 28, 1920, the Soviet XII Army forced the freedom fighters and Bulak-Baluchovič into Poland where they were interned at Siniavcy, near Belastok.

It is believed that Bulak-Balachovič died in Warsaw in 1939.

* * *

The author will be interested in hearing from anyone who has information on this topic.

KUKABAKA RE-ARRESTED

Is Charged with: "Conversations with Other Prisoners"

On December 15, 1981, "Amnesty International" has released the following information concerning a Byelorussian dissident , Mikhail Kukabaka, who is currently imprisoned in the USSR:

"You will see from the attached letter (printed below) that, despite everyone's generous support for our efforts to prevent it from happening, Mikhail Kukabaka was in fact re-arrested in prison a few days before he was due to be released on 19th October. This is a bitter disappointment but, as our Danish co-group said, we have to keep on fighting."

The International Secretariat is preparing a special action on this case but, in the meantime, you might like to send a brief personal letter of protest to the Procurator-General of the USSR, mentioning Mikhail's wish to emigrate to any non-communist country. The address is as follows:

Moskva,
Pushkinskaya ul. 15a
Prokuratura SSSR,
Generalnomu Prokuratoru,
A. Rekunkovu

We have reason to believe that Mikhail is still in the prison where he was re-arrested and, if you would like to write to him, please use the address below:

U.S.S.R.
Moskva,
Uchr. 5110/1,
YuU–323/st.–2,
Kukobaka, M. I.

Below the *Byelorussian Times* reprints excerpts from a letter by Cronid Lubarsky, editor of the "USSR News Brief (Human Rights)", (Wolfratshauser Str. 68/III, 800 Munchen 70,Germany), to which "Amnesty International" refers to above and which is the basis of our information concerning Kukabaka's re-arrest:

"...Kukabaka indeed was not released. These news came to me only recently. Some days before his term ought to expire he was charged again under the same art. 190 of the Russian Criminal Code (dissemination of the slanderous information on the Soviet state). He was re-arrested in the prison in the city of Eletsk, Lipetsk region (uchr. YuU–323/st–2). Concrete charge: conversations with other prisoners. In the same prison last year another human rights activist was re-arrested under the same pretext and charged under the same art. He is Kirill Podrabinek, now sentrnced to another three years..."

Bishop Sipovich

Bishop Ceslaus Sipovich who was Bishop of Mariamme and Apostolic Visitor of Byelorussians in exile, died on October 4, 1981. He was born on December 8, 1914 at Dziedzinka, Northern Byelorussia, into a poor farming family.

After attending the Secondary School of the Byelorussian Marian Fathers in Druja, he entered the Congregation as a novice in 1933. From 1935 to 1938 he studied philisophy and theology at the University of Vilna. Because of increasingly adverse conditions under Polish administration during the late 1930's, he was obligated to leave and continue his studies abroad, first at the Gregorian University and then at the Pontifical Oriental Institute in Rome. In 1946 he successfully defended his Doctoral thesis on Jason Smogorzewski, the 18-th century Uniate Metropolitan.

He was ordained a priest of the Byzantine rite in Rome in 1940. In 1947 he was appointed Rector of the Byelorussian Catholic Mission in England, where he opened a chapel and clergy house in North London. For the next 13 years he devouted his energies to pastoral and ecumenical work.

On August 4, 1960, he was elevated to the episcopacy and consecrated during the Eucharistic Congress in Munich, thus becoming the first Byelorussian Catholic Bishop of Eastern rite since the suppression by the Russian Tsars of the Uniate Church in 1839. He was also appointed the Apostolic Visitor of Byelorussians, with the spiritual care of the Byelorussian Catholic community overseas, a charge he exercised with great conscienciousness in the course of his frequent, woldwide travels.

From 1961 to 1968 he was the Superior General of the Congregation of Marian Fathers and until his death he remained a member of the Oriental Congregation and of the Vatican Commission for Oriental Canon Law.

His position as a leading Byelorussian Churchman abroad involved him in intense and selfless social activity on behalf of his fellow-countrymen. Almost from its inception he was a member of the Association of Byelorussians in Great Britain. His vision, his personal charm and ability to communicate, ensured him ready access to influential circles. From 1948 until 1960 he was the Byelorussian Representative to the British Council of Aid to Refugees. In 1954 he became a founder of the Anglo-Byelorussian Society, and subsequently its Vice-President.

The pursuit of learning and his commitment to the advancement of Byelorussian culture led him in 1961 to found St. Cyril's House as a residence for Byelorussian students. In 1971 he established the Francis Skaryna Byelorussian Library and Museum, an unique institution in the West.

Reprinted from THE TIMES, London, 9 Oct. 81

* * *

Ад рэдакцыі. Інфармацыі аб сьмерці Яп. Сіповіча былі прысланыя да рэдакцыі вельмі позна. Вышэй надрукаваны артыкул быў атрыманы толькі ў лютым 1982 году.

БЕЛАРУСКАЯ ВЫСТАЎКА Ў ЛЯЙМЭН

20 й 21 сакавіка 1982 г. адбылася выстаўка крашанак у горадзе Ляймэн-Нямеччына. Беларускі Музэй у Ляймэн меў свой стол з беларускімі крашанкамі. Арганізатары выстаўкі далі для яго самае лепшае мейсца. Многія з цікавасьцяй аглядалі стол, на якім стаяла беларуская хатка з нашым сьцяжком, а на сьцяне вісела Пагоня й карта Беларусі. На сьцяне было выпісана ў нямецкай мове: „Беларускі Вялікодны стол".

A NOTE OF GRATITUDE FROM ASSOCIATION OF BYELORUSSIANS IN GREAT BRITAIN

To Mr. Carl Gershman, United States Mission to the United Nations, United Nations Plaza, New York, N.Y. U.S.A.

Dear Mr. Gershman:

On behalf of all Byelorussians living in Great Britain I should like to thank you for your whole-hearted support of the right to self-determination of all oppressed peoples of the Soviet Union and its client states. Your plain speaking makes us realize that the United States is still prepared to speak out strongly in defense of freedom and the right to real self-determination in every part of the world. In your press releases 64, 70 and 71 for 1981 you state the case against Soviet imperialism in the clearest possible way, and for this we are deeply grateful.

(signed) J. Michaluk
Chairman
Assoc. of Byelorussians in Great Britain
52, Penn Road, London N7 9RE

Сьвятой Памяці ЯНКА МІТЛЯ

Управа Аддзелу Згуртаваньня Беларусаў Канады (ЗБК) ў Судбуры з сумам падае да ведама, што дня 22.2.1982 г. передчасна адыйшоў на вечны супачынак сябра мясцовага Аддзелу Янка Мітля пакідаючы ў жалобе жонку Лідзію, сына Янку, дачку Марыю й 92 гадовую матку Тілену.

Пакойнік паходзіў з Дзісеншчыны. Пасьля вайны жыў у беларускім Д.П. лягеры „Гэрэнбэрг" у заходняй Нямеччыне аж да часу яго разбурэньня нашымі ворагамі.

Сьвятой Памяці Янка Быў добрым беларусам і сябрам. Ён ніколі не быў апошнім там дзе патрабавалася дапамога, як на тле грамадзкім, так і рэлігійным. Падтрымоўваў духова й фінансава сваю родную БАПЦ ў Таронта.

Пахаваны на мясцовым магільніку сьвятаром Украінскае Праваслаўнае Царквы.

Вечны Табе супачынак дарагі сябра, памяць пра Цябе на заўсёды застаецца з намі.

За Ўправу Аддзелу ЗБК
– Д. Курыловіч

Сьвятой Памяці ЯН МУХА

З ініцыятывы Ягоных былых вучняў і знаёмых, у суботу 13 сакавіка 1982 г. ў Царкве Жыровіцкае Божае Маці ў Кліўлендзе. Огаё, была адслужана паніхіда па нядаўна адыйшоўшаму ў вечнасьць, Сп. Яну Муха.

Сп. Ян Муха будучы выкладчыкам матэматыкі ў гімназыі Янкі Купалы ў Нямеччыне шмат спрычыніўся да павышэньня ведаў у гэтай галіне навукі і, як ведама, сваю працу выкладчыка выконваў бясплатна.

Вечная Яну памяць.

– Аўген Кобяко

Сьвятой Памяці БІСКУП СІПОВІЧ

У суботу 6.II.1982 г. адбылася жалобная Багаслужба па сьв. п. біскупе Сіповічу для беларусаў каталікоў у Таронта, у каталіцкім касьцеле. Служыў каталіцкі біскуп Алейзы Амброзік, які сказаў вельмі цікавае казаньне.

– Др. В. Жук-Грышкевіч

BYELORUSIA WITHOUT TROUSERS

The Soviet workers' paradise state of Byelorussia has been caught with its trousers down – literally. Too little blue cotton and too much red tape has caused a drastic shortage of man's most basic apparel.

And for the comrades on the factory floor that means keeping old clothes, going with patched knees and darned pockets. An ordinary worker should be issued with one pair of the £7 trousers or overalls every year. People in heavy jobs should receive more. But one third of the workforce in the State is not receiving its trousers.

The story of the disappearing breeches was uncovered by an intrepid reporter who interviewed the head of Byelorussia's trade co-operative. The official told him: "There are no work trousers – and there are none foreseen."

Over the past two years production had declined by 79,000 pairs and was only 40% of its target. Investigations showed that one problem was lack of cotton, so the newsman asked the expert why a substitute material was not used. The expert replied by drily asking him when he "fell from the moon?" He explained that even if such material were found, it would take three years of red tape to bring it into production. It would have to be approved by the Ministry of Health, the Ministry of Standards, the Ministry of Agriculture, the State Commission of Trade Unions – and the workforce itself. The newsman was also told, that there are seven stages in production of trousers – six of then involving paperwork and only the seventh requiring scissors and thread.

Edited from the London "Daily Express" Wednesday, February 3, 1982